

Certitudini revoluționare

Trecutul, prezentul și viitorul patriei au fost teme de profundă meditație și legitimă mândrie în toate acțiunile politice ale lunii februarie, prezența luminoasă a tovarășului Nicolae Ceaușescu, cuvântările rostite de cel mai bun fiu al poporului nostru cu prilejul evenimentelor naționale, atât de semnificative și atât de substanțiale în demnitățile lor, sporind adâncimea înțelesurilor etapei pe care o traversăm.

Precedată de numeroase manifestări prin care întregul nostru popor a adus o deosebită cinstire luptelor muncitorești de acum o jumătate de secol, inițiate și conduse de Partidul Comunist Român, Adunarea festivă organizată în Capitală și omagiat în mod deosebit pe cei care, în anii 1929—1933, luptând contra asupririi burghezo-moșierești, au marcat o nouă etapă în istoria mișcării muncitorești din țara noastră, demonstrând încă de pe atunci maturitatea politică a partidului clasei muncitoare. În cuvântarea rostită cu prilejul acestui semicentenar, tovarășul Nicolae Ceaușescu a apreciat că mișcărilor sociale comemorate acum „au ridicat pe o nouă treaptă formele de luptă, au dus la o creștere mai puternică a rolului clasei muncitoare în organizarea luptelor masei populare, ale întregului popor, au deschis o nouă etapă de lupte în care Partidul Comunist Român a avut rolul conducător hotărâtor... Iată de ce, acum, cind cinstim marile bătălii de clasă de acum cincizeci de ani, putem afirma fără teama de a greși, că luptele din 1933 au constituit un moment decisiv pentru întreaga orientare și activitate a partidului nostru. Ele au reprezentat un moment hotărâtor pentru creșterea și întărirea forței politico-organizatorice, a influenței partidului în rindul clasei muncitoare, al masei populare, al întregului popor, — ceea ce a făcut posibil ca, în momentele hotărâtoare ale istoriei poporului nostru, partidul să-și îndeplinească misiunea sa de mare răspundere, organizând și conducând lupta de salvare națională, de afirmare independentă, de construcție socialistă, de ridicare pe noi culmi de progres și civilizație a națiunii noastre, a României“.

Cit de legitim se revendică actualul prezent din trecutul glorios al clasei muncitoare, au relevat-o elocvent cuvintele conducătorului partidului nostru: „Cinstind erocele lupte revoluționare din 1933, jertfele clasei muncitoare, ale forțelor antifasciste și democratice, pe toți luptătorii care s-au jertfit pentru bunăstarea poporului, pentru dezvoltarea liberă și independentă a țării, să ne luăm angajamentul solemn de a acționa cu întreaga răspundere pentru înfăptuirea neabătută a Programului partidului, a hotărârilor Congresului al XII-lea și ale Conferinței Naționale... Să ne luăm angajamentul solemn de a acționa cu toată fermitatea pentru înfăptuirea Programului de făurire a societății socialiste multilaterale dezvoltate, de înaintare a României spre culmile înalte, luminoase ale comunismului!“

Așteptată cu mult interes, Conferința pe țară a președinților consiliilor populare, întrunită în perioada în care se împlinesc 15 ani de la aplicarea importantei măsuri privind reorganizarea teritorial-administrativă a țării, a întreprins un bilanț cuprinzător al inițiativelor creatoare din municipii și așezările rurale, fapte de eroism anonim care au dus la transformarea uimitoare a așezărilor din țara noastră, atât în ceea ce privește urbanizarea și industrializarea, cât și, ceea ce este mult mai important, calitatea oamenilor muncii. Afirmând în fapt principiile autoconducerii teritoriale, ale democrației muncitorești revoluționare, Conferința pe țară a președinților consiliilor populare a demonstrat încă o dată forța și superioritatea orinduirii socialiste. Orașele și comunele patriei noastre au devenit mai înfloritoare și asigură condiții tot mai bune de muncă și viață pentru toți cetățenii. De fapt, sîntem martorii edificării unor noi forme de cultură, a unei noi civili-

zații. E o civilizație care se implinește prin voința
Iată de ce, în cuvîntarea rostită în fața miilor de pa
silitii popoare și secretari cu propaganda, tovarășul
faptul că dispunem de forțe puternice în toate comun
tățile economico-sociale, a spus: „Să unim toate
**toate cadrele și toți oamenii muncii să fie participanți și creatorii noii culturi, ai
noii arte revoluționare, să se ridice, și în acest domeniu, la nivelul realizărilor obți-
nute în dezvoltarea economiei naționale! Să demonstrăm și în domeniul culturii
și artei că numai și numai poporul este adevăratul creator a tot ceea ce este
mai bun !”**

Rolul culturii, al educației în spiritul concepției materialist-dialectice, este
fundamental în societatea socialistă. Munca fizică și munca intelectuală devin într-o
lume ca a noastră fapte de cultură, ele sînt stimulate de cultură; de aici, noul
înțeles pe care gîndirea mereu vie și stimulatorie a tovarășului Nicolae Ceaușescu
il acordă pătrunderii culturii și artei acolo unde se hotărăște soarta producției de
bunuri materiale; „Să facem în așa fel încît munca cultural-educativă să devină
un factor puternic în întreaga activitate de înlăptuire a hotărîrilor partidului, de
participare a maselor la conducerea tuturor sectoarelor vieții economice și sociale...
radioul și televiziunea să inscrie în programele lor și să se ocupe mai mult de
activitatea orașelor, comunelor, a consiliilor populare. ...În aceeași măsură, uni-
unile noastre de creație trebuie să-și îndrepte mai mult atenția spre satele și ora-
șele patriei, spre unitățile de bază, să caute și să găsească izvoarele de inspi-
rație în munca poporului, a minunaților constructori ai socialismului, a acelor
care secole de-a rîndul au asigurat păstrarea și dezvoltarea națiunii și care acum
înlăptă comunismul în România !”

Cultura artistică nu se opune culturii tehnice, culturii științifice; arta și
știința nu s-au exclus niciodată ci s-au sprijinit reciproc întotdeauna. A chema
știința la izvoarele producției înseamnă, practic, să săvîrșești un important fapt
de cultură.

În acest timp fierbinte, de tumultuoase prefaceri, al prezentului socialist se
naște, prin propria noastră voință, nu numai viitorul îndepărtat, ci și viitorul
de a doua zi; perspectivă prin însăși calitatea ei revoluționar-progresistă, socie-
tatea noastră, materializînd visul lui Marx, vede în eșalonul de adolescenți și tineri
ai patriei certitudinea că nobilele țeluri propuse vor deveni adevăruri palpabile.
Este sentimentul cu care întregul nostru popor a urmărit lucrările celei de-a
XIII-a Conferință a Uniunii Asoțiațiilor studenților comuniști din România, forum
democratic care a dezbătut, cu o nedezmîntită seriozitate și maturitate, conclu-
ziile și obiectivele stabilite de Conferința Națională a partidului cu privire la dez-
voltarea generală a patriei noastre socialiste, la creșterea rolului învățămîntului
în întreaga activitate de dezvoltare economico-socială, la perfecționarea și ridica-
rea la un nivel mai înalt a întregului proces de învățămînt, de formare a tinerii
generații pe baza celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii, ale cunoașterii
umane în general.

Prezența tovarășului Nicolae Ceaușescu la deschiderea Conferinței studenți-
lor comuniști a imprimat dezbaterilor un spirit de lucid entuziasm și patriotică
inflăcărare, de înaltă exigență și răspundere. Tinerii, a subliniat răspicat preșe-
dintele Nicolae Ceaușescu, trebuie „să servească neabătut interesele patriei, ale
poporului, ale construcției socialismului. A fi revoluționar, a fi comunist, înseamnă
a avea înalte cunoștințe în toate domeniile de activitate! Nu este suficient să-ți
înșușești și să cunoști unele definiții generale despre socialism și comunism; pen-
tru a fi revoluționar și comunist este necesar să stăpînești știința, tehnica, cul-
tura, să fii în stare să faci totul pentru dezvoltarea continuă a științei și cul-
turii, să poți să acționezi în orice împrejurare pentru ridicarea și dezvoltarea patriei
în toate domeniile de activitate”.

Scriem aceste rînduri cu gîndul la clipa care marchează împlinirea a 9 ani
de cînd tovarășul Nicolae Ceaușescu a fost ales cel dintîi președinte al României
socialiste, clipă datorită căreia, sub semnul căreia, forțe ale viitorului care își iau
startul mîine, la prima oră a dimineții, tinerii de azi duc în inima și conștiința
lor trecutul de luptă al clasei muncitoare. Trecutul, prezentul și viitorul: torent
continuu, fierbinte, revoluționar.

„T”